

Ανθρωποκτονία ή γυναικοκτονία;

Ο όρος γυναικοκτονία έρχεται από παλιά, όταν το 1976 τον κατέγραψε η κοινωνιολόγος Νταϊάνα Ράσελ, ορίζοντας έτσι το εγκληματολογικό και ανθρωπολογικό αυτό φαινόμενο. Έγινε ευρέως γνωστό και υιοθετήθηκε από την εγκληματολογία μετά το 1992, χάρη στο βιβλίο με τίτλο Femicide: "The politics of woman killing" («Γυναικοκτονία : η πολιτική της δολοφονίας γυναικών »). Η γυναικοκτονία συνιστά διακριτό αδίκημα που παλαιότερα συγκαλυπτόταν από τα εγκλήματα τιμής και πάθους. Γυναικοκτονία είναι η ανθρωποκτονία από πρόθεση γυναικών επειδή είναι γυναίκες.

Σύμφωνα με σχετικές έρευνες των Ηνωμένων Εθνών, το αδίκημα της ανθρωποκτονίας αποτελεί κυρίως ανδρική υπόθεση καθώς το 81% των θυμάτων, αλλά και η συντριπτική πλειοψηφία των δραστών είναι άνδρες. Οι γυναίκες θύματα των ανθρωποκτονιών παρουσιάζουν μια σημαντική ιδιομορφία : αποτελούν τη συντριπτική πλειοψηφία των θυμάτων ανθρωποκτονιών.

Επιπροσθέτως, σύμφωνα με τα στοιχεία του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου για την Ισότητα των Φύλων, στη Βρετανία κάθε τρεις μέρες δολοφονείται μία γυναίκα, στην Ισπανία κάθε πέντε μέρες, ενώ στη Σουηδία δολοφονείται μια γυναίκα κάθε δέκα μέρες.

Με τον ερχομό της καραντίνας στη χώρα μας, το φαινόμενο αυτό πήρε μεγάλες διαστάσεις. Σίγουρα εν μέρει ο εγκλεισμός συνέβαλε σ' αυτό, ωστόσο θεωρώ πως η μάστιγα της πατριαρχίας δεν έχει εξαλειφθεί στην Ελλάδα σε μεγάλο βαθμό. Δυστυχώς συνεχίζουμε να ζούμε υπό το καθεστώς του ανδρικού φύλου. Παρατηρούμε ότι στη ζωή της γυναίκας υπάρχουν «τα πρέπει » και οι ταμπέλες από τη γέννηση μέχρι την αποβίωσή της, τόσο στην εξωτερική της εμφάνιση όσο και στην κοινωνική της συμπεριφορά.

Πέρα από τα κοινωνικά στερεότυπα και τις προκαταλήψεις, πιστεύω πως σημαντικό ρόλο έχει η ανατροφή των αγοριών από την παιδική τους ηλικία και συγκεκριμένα από τη μητέρα -γυναίκα και από τη σχέση που διαμορφώνεται με τον πατέρα - σύζυγο. Αν η σχέση αυτή είναι αρμονική στο πλαίσιο του αλληλοσεβασμού και της ισοτιμίας ανάμεσα στο ζευγάρι, διαμορφώνει για τον μελλοντικό ενήλικα υγιή πρότυπα.

Γιατί η γυναικοκτονία συνήθως χαρακτηρίζεται από τη φράση: « Αυτός που σκοτώνει μια γυναίκα συχνά έχει το κλειδί του σπιτιού τους».

Ελένη Φράγκα,

μαθήτρια της Γ' Λυκείου